

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! БЕЗУСТАНННО ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, КУЛЬТУРОЮ, ПРОФЕСІЙНОЮ МАЙСТЕРНІСТЮ! ПРИМНОЖУЙТЕ РЕВОЛЮЦІЙНІ, БОЙОВІ І ТРУДОВІ ТРАДИЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!

УЧІТЬСЯ ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ, БОРОТИСЯ!

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! ЗМІЦНЮЙТЕ АНТИІМПЕРІАЛІСТИЧНУ СОЛІДАРНІСТЬ, МИР І ДРУЗЬБУ МІЖ НАРОДАМИ! БЕРІТЬ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ПІДГОТОВЦІ ХІІ ВСЕСВІТНЬОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ У МОСКВІ

(Із Закликів ЦК КПРС).

ВСІ — НА СУБОТНИК!

Розв'язуючи завдання, пов'язані з підвищенням ефективності учбово-виховного процесу, ректорат, партком, профком інституту надійно опираються на ініціативу і енергію колективу. Важко переоцінити роль і значення соціалістичного змагання — воно сприяє найбільш повному виявлен-

Реалізувати такий підхід складно, але конче необхідно. Конкретні заходи і пропозиції розробляються і будуть завершені. Але у цій справі необхідна участь всього колективу. А щоб зусилля були об'єднані і спрямовані в одне русло, необхідно визначити ті основні, принципові вимоги.

відмічається, що однією з вимог наукової організації змагання є «використання мінімального числа оцінкових показників, приведених у порівняльний вигляд». Якщо говорити конкретно про умови вузу, то і до нас у повній мірі поки що можна віднести зауваження, сформульовані в постанові

між його організаторами. На жаль, де в кого ще в думка, що організація соціалістичного змагання — це цілком справа профспілкової організації. Думка ця хибна. Змагання, будучи одним з важливих турбот профспілки, не в меншій мірі стосується і партійної організації, і адміністрації. Всі вони повин-

іде про те, що окремі напрямки роботи — навчальна, учбово- і науково-методична, науково-дослідна та інші — оцінюються і аналізуються відповідними функційними службами і відділами інституту. Вони ж і розподіляють місця між факультетами і кафедрами за закріпленими напрямками

якщо розрахунковим шляхом визначити їх поки що складно, — це стане можливим тільки після створення системи АСУ — ВУЗ, — то початкове визначення і облік при підбитті підсумків можливостей кафедр і факультетів справа реальна. Цього можна домогтися на основі вищих досягнень в

— ВУЗІВСЬКЕ ЖИТТЯ: ПРОБЛЕМИ, ПОШУКИ —

ПО-НОВОМУ ОРГАНІЗУВАТИ ЗМАГАННЯ

ню творчого потенціалу, підвищує відповідальність за долю планів і зобов'язань.

В умовах широкого впровадження активних методів навчання, дальшого розширення і підвищення віддачі наукових досліджень по-новому постає питання про те, як організувати змагання. Газета «Правда» 21 березня цього року вказувала: «Потрібно рішуче відмовитися від застарілих підходів і методів, що орієнтовані на валові, сугубо обсягові підсумки і показники».

Що ж означає ця вимога «по-новому організувати змагання в умовах нашого інституту? Коли говорити коротко, то можна відповісти так: треба рішуче викоринити будь-які елементи формалізму, парадності і паперотворчості у змаганні, забезпечити найвищу дисципліну й відповідальність кожного за доручену ділянку роботи, залучити всіх без винятку членів колективу до справжньої боротьби за досягнення максимальної високих результатів і забезпечення загальної піднесення.

Одна з таких вимог сформульована в постанові ЦК КПРС «Про вдосконалення організації, практики підбиття підсумків соціалістичного змагання і заохочення його переможців». «Умови змагання і його показники, — підкреслюється в постанові, — повинні бути ясними, чіткими.

Необхідно стежити за тим, щоб... від учасників змагання не вимагалась велика кількість різних даних». Розвиваючи і поглиблюючи цю думку, Політбюро ЦК КПРС на своєму засіданні 15 листопада 1984 р. вказало: «...корисно продовжити... скорочення зайвої звітності, всякого роду паперотворчості».

Питання скорочення числа показників при підбитті підсумків змагання сьогодні ставиться не просто як вимога практики. Це — одна з вимог наукової організації змагання. В рекомендаціях другого Всесоюзного науково-практичного семінару «Економічні і правові питання вдосконалення організації соціалістичного змагання, вироблених науковою радою по соцзмаганню АН СРСР і ВЦРПС,

колегії Мінвузу СРСР і Президії ЦК профспілки про дальший розвиток соціалістичного змагання» де вказується, що «...як і раніше використовується невідповідно велика кількість показників, за якими підбивають підсумки, а також в деяких випадках бална система, хоча практика її застосування неодноразово застосовувалася Мінвузом СРСР і ЦК профспілки».

Ігнорувати цих вимог ніяк не можна. І хоча реалізувати їх сьогодні не просто, але домагатися цього, прагнути потрібно. Це — наш обов'язок. І штабові соціалістичного змагання, керівникам підрозділів і громадських організацій необхідно вживати конкретні заходи по забезпеченню ясності умов змагання, скорочення числа показників, всілякої зайвої звітності і паперотворчості. Підбиття підсумків змагання — не самоціль, а ланка в системі заходів по дальшому підвищенню результативності роботи.

Важливим напрямком підвищення дієвості змагання є більш точний, суворий, конкретний розподіл функцій

і діяти спільно. І тому особливо важливо, підкреслювалося в Постанові ЦК КПРС про роботу Куйбишевського міського КПРС по організації соціалістичного змагання — і забезпечити між ними чіткий розподіл функцій.

Але як, скажіть, можуть забезпечити такий розподіл функцій на інженерно-будівельному факультеті, коли на розширеному засіданні профбюро, де мали обговорюватися підсумки і хід соцзмагання, не знайшлося хвилини п'ятнадцять, щоб вислухати представника профкому. То ж чи можна чекати високої дієвості змагання на факультеті, якщо згадане засідання профбюро проходило практично без декана який, поставивши у найзагальнішому плані завдання і, покритиковавши інститутську систему організації змагання, залишив засідання?

Досвід раціонального розподілу функцій організаторів змагання стосовно підбиття його підсумків у нас уже є. Він сформований на факультеті автоматики і обчислювальної техніки і був апробований у 1984 р. Мова

про те, що окремі напрямки роботи — навчальна, учбово- і науково-методична, науково-дослідна та інші — оцінюються і аналізуються відповідними функційними службами і відділами інституту. Вони ж і розподіляють місця між факультетами і кафедрами за закріпленими напрямками

Варто сказати і про зв'язок суперництва з плануванням роботи підрозділів. Без чітких, напружених, але реальних планів високої дієвості змагання забезпечити не можна. План — основа змагання, в ньому відображені мета і завдання колективів, і лише той колектив може розраховувати на перемогу, який успішно справляється з плановими завданнями. Ця обставина повинна бути найважливішим критерієм при визначенні переможців.

Разом з цим необхідно знати і враховувати реальні і потенційні можливості тих, хто змагається. І

кожній групі по кожному напрямку роботи (еталони) з співставленням з ними результатів діяльності інших колективів груп. Такі порівняння оцінки — критерій ефективності — можуть стати дієвим засобом забезпечення порівняльності у змаганні.

Робота по вдосконаленню змагання, звичайно, не обмежується заходами по поліпшенню взаємодії його організаторів і підвищення їх відповідальності, не зводиться до забезпечення порівняльності. Необхідно вдосконалювати стимулювання, зміцнювати дисципліну, підвищувати гласність, ширше впроваджувати передовий досвід. Розвиваючи цю роботу, варто постійно пам'ятати: змагання лише тоді стає соціалістичним, коли не просто з'являється бажання стати кращим в роботі, але коли виникає гостра внутрішня потреба допомогти відстаючим, поділитися з ними досвідом, щоб разом йти вперед до спільної мети.

М. ФИЛИНЮК,
голова профкому викладачів і співробітників, професор.

— ЦІКАВО ЗНАТИ —

ЕЛЕКТРОМОБІЛЬ: КИЇВСЬКИЙ ВАРІАНТ

Колесо винайшли давно. Кругле. Рациональне. Просте. Примусили його рухатися... А потім удосконалюють, змінюють двигуни, різні прилади та пристрої, що приводять в рух сотні тисяч коліс «Жигулів», «Москвичів», «Волг». Пошуки нових, оптимальних варіантів особливо настирливо ведуться у нових галузях автомобільної промисловості, і найперше — у електромобілебудуванні.

— Власне, справа не така вже й нова. Вірніше,

забута. Та ось погляньте, — кандидат технічних наук інституту електродинаміки АН УРСР Віктор Борисович Павлов показує фотографію респектабельного добродія у високому капелюсі. Той статечно сидить за кермом незграбного автомобіля. — Це — англієць на електромобілі власної конструкції. Десятьнадцять століття... Тоді світлі голови в наші так і облишили затію з електричним «самокатом». Зрештою, всі вип-

раджання цьому були: недосконалі джерела живлення, енергії, яких вистачало на дуже короткий час. Не було вдалих систем перетворення енергії.

Однак електромобілі стали музейним експонатом у наш час не довелося. Мабуть не варто говорити про переваги такого виду транспорту на вулицях сучасного міста? Взяти хоча б відсутність шуму і вихлопних газів у порівнянні з автомашинами. Крім того,

підрховано, що 80 процентів внутріміських перевезень загалом здійснюється на відстань до 100 кілометрів. Пріміром, на вантажні типи вольських електромобілів, до яких причетні київські вчені, можна перекласти перевезення пошти, продуктів, промислових товарів. До того ж високі швидкості йому не обов'язкові. Хоча б тому, що автомобілі міських вулицями розвивають швидкість не вище, як 60 кілометрів на

годину. З-поміж переваг варто виділити ще одну істотну: коефіцієнт корисної дії електродвигуна перевищує 90 процентів, майже втричі вищий, ніж у двигунів внутрішнього згорання.

В Інституті електродинаміки АН УРСР випробовується такий тип електромобіля. Нехай він у порівнянні з сучасними «КамАЗами», «Волгами» та «Жигулями» поки що «конкурент у коротких штанах». Нехай. Але він заявляє про

себе все настирливіше. Автор переконується у цьому. Півгодинна екскурсія на електромобілі «ВАЗ-2801» ще раз довела: є в нього й швидкість, і потрібний запас ходу, і багато переваг у порівнянні з потужними дизелями чи двигунами внутрішнього згорання. Попереду ще багато проблем. Але повірте: машин з написом «Електро» на борту на вулицях буде дедалі більше.

Р. НАУМЕНКО.

До 40-річчя Перемоги

Жарким було небо

Василь Якимович Якович працює комендантом першого учебного корпусу. У роки Великої Вітчизняної війни був льотчиком. Наш громадський кореспондент студент третього курсу машинобудівного факультету К. Бакланов мав розмову з ветераном війни.

— Василю Якимовичу, розкажіть, будь ласка, про ваші дні перебування на фронті.

— У 1939 році у мене неповних дев'ятнадцять років, добровільно вступив до лав Червоної Армії, був зарахований до числа курсантів льотної училища. Партия і радянський уряд приділяли велике значення зміцненню обороноздатності нашої країни. Перед початком війни відбувся прискорений випуск курсантів. Ми одержали звання старшин і були направлені у військові частини. Я дістав призначення у Новозибкову Брянської області в ескадрилью бомбардуваль-

ників. Там і почув звістку про війну. У частині відбувся мітинг, ми були мобілізовані на фронт.

З того часу моя доля була зв'язана з бомбардувальниками далекої дії. Під час битви за Москву я здійснив п'ять бойових вильотів. Затим — Ленінградський фронт. У небі над Невею був збитий. У Фінській затоці мене підібрав екіпаж торпедного катера.

У лютому 1942 року за наказом Ставки Верховного Головнокомандуючого ми здійснювали вильоти на Берлін. За ці операції був нагороджений орденом Червоного Прапора. Вручав його мені М. І. Калінін.

Літав я і в Заполяр'ї, супроводжував ка-

рвани морського транспорту. Пам'ятаються зустрічі з американськими і англійськими льотчиками. Вели бої ми і в Норвегії, Фінляндії. Всього за війну я здійснив двісті двадцять бойових вильотів.

Коли наша армія перейшла у рішучий наступ проти ворога, а це сталося після Сталінградської битви, тоді я був на Карельському фронті. За визволення від фашистів Риги наш полк став іменуватися Ризьким.

Потім була Білорусія, Польща. З польської землі ми злітали на Кенігсберг, Берлін.

— А де були ваші останні вильоти?

— Останні свої вильоти я здійснив на Далекому Сході, громив Квантунську армію. Дислокувалися ми на базах Північної Кореї. Там і дізналися про бомбардування Хіросіми та Нагасаки.

У повоєнні роки ми кілька разів зустрічалися з своїми однополчанами. Тепер я знову одержав запрошення на свято Перемоги.

В армії зараз служать сини та онуки фронтовиків, виконують свій священний обов'язок перед Батьківщиною.

Володимир Якович багато років заохочувався керівництвом інституту, його фотографія прикрашала інститутську Дошку пошани.

С. ЛУКАШЕВИЧ,
С. КОЗЯР,
співробітники учебного відділу.

Завидна доля

Кожному солдатові милої війни довелося пережити важкі випробування. Не обійшла стороною і доля Володимира Яковича Суміна. Після закінчення Вольської школи молодших авіаспеціалістів його направляють у гвардійський ближній бомбардувальний полк, що тоді розмішав-

ся під Смоленськом. Разом з усіма молодий воїн брав участь у визволенні Білорусії, Прибалтики, багатьох міст і сіл, знищенні Курляндського угруповання противника. За проявлені мужність і відвагу Володимир Якович був нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За пе-

ремогу над Німеччиною», «За взяття Кенігсбергу».

По війні В. Сумін тривалий час служив у лавах Радянської Армії, передавав свій багатий досвід молодому поколінню. Після звільнення у запас він ось уже більше одинадцяти років працює у нашому вузі. За сумлінну працю Во-

лодимир Якович багато років заохочувався керівництвом інституту, його фотографія прикрашала інститутську Дошку пошани.

В. ВОЙТКОВ,
відповідальний за військово-патріотичну роботу машинобудівного факультету.

З підвищеним інтересом

У дні підготовки до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні на машинобудівному факультеті широкого розмаху набуло патріотичне і інтернаціональне виховання молоді, політична ідейно-виховна робота. На всіх курсах проведено військово-патріотичні конференції. Студенти Н. Андрійчук, І. Фіалковский, В. Титула та інші виступили з рефератами «В. І. Ленін

— основоположник радянської військової науки», «Служба в лавах радянських Збройних Сил — почесний обов'язок кожного радянського громадянина», «Матеріальна база захисту соціалізму». На конференціях з цікавими розповідями виступили ветерани Великої Вітчизняної війни.

У другому гуртожитку, на факультеті оформлено тематичні стенди «40-річчя подвигу радян-

ського народу у Великій Вітчизняній війні», «Вітчизні вірні сини», «40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні» та інші. У кожній академічній групі проходять уроки мужності по військово-патріотичній тематичній. Регулярно виходить стінгазета «Механік», в якій висвітлюються питання на цю тему.

У цьому місяці всі вечори в клубі-кафе «Зодіак» проходять з участю ветеранів, студенти

відвідують музеї, відбуваються політінформації і бесіди в групах та на потоках. Партийна профспілкорова і комсомольська організації використовують підготовку до святкування Великої Перемоги з метою подальшого підвищення трудової і політичної активності студентів нашого факультету.

СПОРТ
КОМПЛЕКС ГПО—В ДІЮ

Як уже повідомлялося в пресі, з січня цього року набув чинності вдосконалений комплекс фізичних випробувань на значок «Готовий до праці й оборони СРСР».

Фізкультурний комплекс ГПО вперше було розроблено понад 50 років тому. Всім своїм друзям він дарував здоров'я і силу, одночасно з економічним зростанням та соціальним перетворенням країни змінювався сам. Його зміст завжди враховував попередній досвід, наукові дослідження практичні рекомендації.

Внесені цього року в діючий з 1972 року зміни й доповнення виходять з вимог вересневої (1981 р.) Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше піднесення масовості фізичної культури та спорту». Молодь іще в шкільному віці має досягти всебічного фізичного розвитку, аби виховати потребу постійно займатися фізкультурою та спортом — ось у цьому головне завдання вдосконаленого комплексу ГПО.

Його структура сьогодні складається з двох самостійних, але взаємозв'язаних частин. Комплекс «Будь готовий до праці й оборони СРСР» — для учнів 1—8 класів. Тут враховано положення реформи загальноосвітньої і професійної школи, прискорений фізичний розвиток дітей. Комплекс БГПО зобов'язує кожного школяра активно займатися фізкультурою і спортом.

У комплексі чотири ступені — «До старту готовий», «Стартують усі», «Сміливі й спритні», «Спортивна зміна». 16-річним уже буде до снаги комплекс «Готовий до праці й оборони СРСР». Він має три ступені. Перший, що називається «Сила й мужність», адресовано учням 9—11 класів та технікумів і ПТУ (юнакам та дівчатам 16—17 років включно).

Другий — «Фізична досконалість» — призначається для людей віком 18—39 років. У цьому та третьому ступенях визначено єдині — в п'ятирічному діапазоні — вікові групи для чоловіків і жінок. «Здоров'я в русі» — це назва третього ступеня ГПО. Він для чоловіків і жінок 40 років та старших.

Зміни зазнала не лише структура комплексу, але і його зміст. Введено рекомендований обсяг рухової активності на тиждень. А раніше майбутні значківці ГПО тренувалися без чіткої програми. Внесено суттєві виправлення у зміст видів випробувань кожного ступеня комплексу. Однак збережені вправи що розвивають основні якості й прикладні навички, характерні та властиві тому чи іншому вікові. Це дозволило зробити комплекс доступнішим, мобільнішим, що, без сумніву, забезпечить широкую масовість підготовки значківців ГПО.

В новому варіанті комплексу БГПО та ГПО взято напрямки на активний розвиток витривалості. Змінено умови вправ зі стрільби, реальнішими стали умови виконання туристських походів.

У всіх ступенях БГПО, а також у вікових групах ГПО встановлено дві рівня труднощів оволодіння нормами: на «Складено» та «Золотий значок».

Цього року відбудеться 1-й Всесоюзний огляд фізичної готовності населення до праці й оборони на основі комплексу. Він пройде під девізом «Складання норм комплексу ГПО — патріотичний обов'язок кожного громадянина країни».

Політехніки! Усі на старті ГПО!

Усі на зустріч із здоров'ям і насагою!

П. ТУРЛЮК,
голова спортивно-оздоровчої комісії профкому.

Вінницький політехнічний інститут оголошує прийом студентів на 1-й курс 1985-1986 навчального року на факультети:

з відривом від виробництва (строк навчання 5 років) енергетичний факультет з спеціальностей:

Електричні станції.

Електричні системи.

Електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства.

Машинобудівний факультет з спеціальностей:

Автомобілі та автомобільне господарство.

Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти.

Факультет автоматики та обчислювальної техніки з спеціальностей:

Автоматика і телемеханіка.

Електронні обчислювальні машини.

Напівпровідникові та мікроелектронні прилади.

Кроєння та виробництво електронно-обчислювальної апаратури.

Радіотехнічний факультет з спеціальностей:

Радіотехніка.

Конструювання і виробництво радіоапаратури.

Інженерно-будівельний факультет з спеціальностей:

Промислове та цивільне будівництво.

Без відриву від виробництва (строк навчання 6 років).

Вечірній факультет з спеціальностей:

Електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства.

Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти.

Автоматика і телемеханіка.

Електронні обчислювальні машини.

Радіотехніка.

Промислове та цивільне будівництво.

Автомобілі та автомобільне господарство.

Загальнотехнічний факультет з заочною формою навчання (строк навчання 3 роки) з таких груп спеціальностей:

Енергетика.

Машинобудування та приладобудування і автоматика.

Радіотехніка і зв'язок.

Технологія продовольчих продуктів.

Технологія товарів широккого вжитку.

Будівництво.

Транспорт.

Економіка.

(Після закінчення ЗТФ студенти переводяться на IV курс заочної навчання по спеціальності).

Прийом заяв на навчання з відривом від виробництва проводиться з 1 липня до 31 липня, на навчання без відриву від виробництва — з 20 квітня до 31 липня.

Заява подається на ім'я ректора Вінницького політехнічного інституту за єдиною формою згідно з додатком № 2 до Правил прийому.

До заяви додаються: документ про середню освіту в оригіналі; характеристика для вступу до вузу з останнього місця роботи чи навчання завірена печаттю підприємства, установи, організації (звільнення в запас військовослужбовцям — не обов'язково); витяг з трудової книжки чи книжки колгоспника, завірений адміністрацією (для працюючих); медична довідка за формою № 086-у; 6 фотокарток для документів 3х4 см.

Особи, які рекомендовані педагогічними радами, технікумів і професійно-

технічних училищ для вступу в денні вузи, подають довідки встановленого зразку згідно з додатками № 3, № 4. Правил прийому.

З прибуттям до інституту вступники подають особисто паспорт, військовий квиток (військовозобов'язані запасу), або приписне свідоцтво (особи призовного віку).

Вступні іспити на навчання з відривом від виробництва проводяться з 1 до 20 серпня, на навчання без відриву від виробництва — з 15 травня до 20 серпня (кількома потоками).

На всі факультети і спеціальності, крім груп технологічних спеціальностей загальнотехнічного факультету, вступники складають іспити з таких дисциплін: математики (письмово і усно), фізики (усно), української або російської мови та літератури (письмовий твір).

При вступі на групи технологічних спеціальностей загальнотехнічного факультету іспити проводяться з хімії (усно), математики (усно), фізики (усно), української або російської

мови та літератури (письмовий твір).

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, що закінчили середній учбовий заклад або середню профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають тільки іспит з математики (письмово), а на групи технологічних спеціальностей загальнотехнічного факультету — з хімії (усно). При складанні іспиту з оцінкою «п'ять» вони звільняються від дальшого складання іспитів, а при одержанні оцінки «чотири» або «три» складають іспити з усіх відповідних дисциплін.

Особи, що не мають в документах про середню освіту оцінки «задовільно» і здали два вступних іспити (з письмовою математикою та фізики) не менш ніж на 9 балів, звільняються від дальшого складання іспитів.

Зарахування до складу студентів на навчання проводяться з 20 до 31 серпня.

ПРИМІТКИ: 1. Особи, які вступають до інституту в наступні роки після закінчення середнього учбового

закладу, як правило, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не навчалися.

2. Документи, що надсилаються поштою, необхідні відсилати цінним листом.

3. Документи, що додаються до заяви (крім документа про освіту) повинні бути датовані 1985 роком.

4. На вечірній факультет приймаються особи, які проживають в м. Вінниці, на загальнотехнічний факультет — особи, які проживають в м. Вінниці та у Вінницькій області.

Для абітурієнтів в липні будуть організовані підготовчі курси.

Інститут провадить набір на підготовче відділення.

При інституті є гуртожитки та їдальня.

За довідками звертатися до приймальної комісії.

Адреса інституту: 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, приймальна комісія.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.